

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

18 lipca

Nr. 14.

Rok 1932.

T R E Ś Ć:

Sprawy ogólne i osobowe.

- Poz. 108.** W sprawie książek zażeń w restauracjach (bufetach kolejowych).
- Poz. 109.** W sprawie ulg przejazdowych dla pracowników P. K. P. i członków ich rodzin na kolejach Estońskich.
- Poz. 110.** W sprawie wynagrodzenia pracowników na kursach kolejowych.
- Poz. 111.** W sprawie diet za podróże poza okrąg służbowy.
- Poz. 112.** W sprawie dodatku ekonomicznego na żonę, zwolnioną ze służby kolejowej za odprawą.
- Poz. 113.** W sprawie zwrotu opłat za wizy paszportowe przy podróżach służbowych pracowników P. K. P.

Sprawy finansowe.

- Poz. 114.** W sprawie zmian i uzupełnień „Przepisów tymczasowych o przejazdach i przewozach wojskowych”.
- Poz. 115.** W sprawie zmiany schematu księgowania.
- Poz. 116.** W sprawie opłat stemplowych od umów najmu.
- Poz. 117.** W sprawie zmian i uzupełnień przepisów Nr. F. 15 (o międzynarodowej komunikacji towarowej łamanej).

Sprawy handlowe.

- Poz. 118.** W sprawie przejazdów ulgowych (50% zniżki) członków rodzin zawodowych osób wojskowych w służbie czynnej.

Sprawy ruchowe.

- Poz. 119.** W sprawie warunków przewozu i wynajmu wagonów służbowych dla Francusko-Polskiego Towarzystwa Kolejowego.

Sprawy zasobowe.

- Poz. 120.** W sprawie przyjmowania węgla służbowego w składnicach kolejowych.

Sprawy lotnictwa cywilnego.

- Poz. 121.** O wydaniu Instrukcji Meteorologicznej.

Zarządzenie Centralnego Biura Obrachunków Wagonowych.

- Poz. 122.** W sprawie księgowania kwot rozchodowych, dochodowych na konto Centralnego Biura Obrachunków Wagonowych.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

108.

Nr. O. A. II. 56/14 z dnia 28 czerwca 1932 r. w sprawie książek zażeń w restauracjach (bufetach kolejowych).

Wedle art. 12 umowy ramowej na dzierżawę restauracji (bufetów) kolejowych (Druk P. K. P. serja A Nr. 31), podanej okólnikiem M. K. z dnia 4.III. 1932 r. Nr. O. A. II. 56/4, Dyrekcjom do wiadomości, w każdym lokalu restauracyjnym (bufetowym) powinna się znajdować księga zażeń, którą dzierżawca obowiązany jest podawać na żądanie publiczności. W związku z tem, Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom wywiesić w lokalach restauracyjnych (bufetowych), w miejscach widocz-

nych dla publiczności, zawiadomienie, że książka zażeń znajduje się w lokalu restauracji (bufetu).

Postanowienie niniejsze w niczem nie zmienia postanowień rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 czerwca 1929 r. w sprawie książek zażeń na stacjach kolejowych (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 107 z 1929 r.).

109.

Nr. O. A. Bes/4 z dnia 20 czerwca 1932 r. w sprawie ulg przejazdowych dla pracowników P. K. P. i członków ich rodzin na kolejach Estońskich.

Generalna Dyrekcja Estońskich Kolei Państwowych pismem z dnia 13 maja 1932 r. Nr. 4030/31 wyraziła zgodę na wydawanie na podstawie wzajemno-

ści — jednorazowych **bezpłatnych** biletów **raz do roku** etatowym pracownikom P. K. P. w służbie czynnej i tym nieetatowym, którzy pracują na kolei nie mniej niż 2 lata, — oraz członkom ich rodzin (żona, dzieci i pasierby do 18 względnie 24 roku życia), które są na wyłącznem utrzymaniu pracownika.

Prośby o ulgi powyższe należy przysyłać w języku francuskim bezpośrednio do: „Direction Générale des Chemins de fer de l'Etat d'Estonie à Tallin”.

Bilety bezpłatne dla pracowników kolei Estońskich oraz członków ich rodzin wydawać będzie Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17/X. 1925 r. Nr. I/11556/25 — należy stosownie uzupełnić.

110.

Nr. P. O. X/133/68/32 z dnia 18 czerwca 1932 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników na kursach kolejowych.

Dla ujednolinitania postępowania przy określaniu nazw kursów, prowadzonych w poszczególnych okręgach dla pracowników P. K. P. oraz wynagradzaniu pracowników za czas pobytu na kursie zarządza się:

1) Jako „kursy przygotowawcze” należy uważać wszystkie te kursy, które mają za cel przygotowanie pracowników do egzaminów ścisłych, przewidzianych „Przepisami Nr. A 5”.

2) Wszystkie inne kursy po ukończeniu których pracownicy nie podlegają egzaminowi ścisłemu, a mające za cel doszkolenie pracowników już egzaminowanych i pogłębienie ich wiedzy fachowej (n. p. kontrolerów ruchu, taksatorów, odbiorców kożuchów i t. p.), należy uważać jako „kursy doszkaltające”;

— ad 1) Na kursy „przygotowawcze” dopuszczani są pracownicy zasadniczo na **własną prośbę** i z tego tytułu nie przysługują pracownikom żadne diety za czas pobytu na kursie. Programy wykładów na tych kursach powinny być tak układane, aby pracownicy mogli na wykłady dojeżdżać w godzinach pozasłużbowych, i by nie zachodziła potrzeba przydzielania zastępców za tych pracowników na czas wyjazdu na wykłady. W tych Dyrekcjach, w których ze względu na zbyt wielkie oddalenie od siedziby kursu, dojazd słuchaczy natrafia na trudności i skutkiem tego słuchacze muszą stale przebywać w siedzibie kursu, pracownicy dopuszczani na kurs mogą być na czas kursu zwalniani od zajęć służbowych, pod warunkiem, że Dyrekcja przydzieli za nich zastępców, bez powiększania ilości przyznanych etatów i bez jakichkolwiek kosztów.

Wynagrodzenie pracowników przydzielonych „na kursy ruchowo - handlowe względnie handlowo-taryfowe dla praktykantów kolejowych” a uruchamiane corocznie przez Ministerstwo Komunikacji, jest każdorazowo przy uruchamianiu tych kursów dokładnie w dotyczącym zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji regulowane.

ad 2) Na „Kursy doszkaltające” powoływani są pracownicy „z urzędu” albo „na własną prośbę”.

Pracownikom, powołanym na kurs z urzędu należy wypłacać diety za czas pobytu na kursie w myśl obowiązujących przepisów. Pracownicy zaś powołani na kurs na własną prośbę nie mają prawa do diet z tego tytułu.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, a wszystkie inne wydane poprzednio zarządzenia, regulujące wynagrodzenie pracowników uczęszczających na kursy kolejowe, tracą równocześnie moc obowiązującą.

111.

Nr. P. U. I. 23/13 z dnia 18 czerwca 1932 w sprawie diet za podróże poza okrąg służbowy.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że miejscowości, znajdujące się poza linią kolejową danego okręgu, na który przysługuje pracownikowi ryczałt, należy uważać jako położone poza obszarem, na który rozciąga się działalność danego pracownika i przyznawać pracownikowi, pobierającemu ryczałt, w razie podróży służbowych do tych miejscowości diety względnie zwrot kosztów podróży w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25/4 1931 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 75 z 1931 r.).

112.

Nr. P. U. I/39/15/32 z dnia 22 czerwca 1932 r. w sprawie dodatku ekonomicznego na żonę, zwolnioną ze służby kolejowej za odprawą.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że odprawy, wypłacone na podstawie § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57, poz. 448) i na podstawie § 128 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57, poz. 447) nie podpadają pod pojęcie uposażenia względnie zaopatrzenia w rozumieniu art. 4 pkt. a), ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 116, poz. 924), że zatem pracownikowi kolejowemu, którego żona przy zwolnieniu ze służby kolejowej otrzymała wspomnianą odprawę, przysługuje prawo do dodatku ekonomicznego na tę żonę od pierwszego dnia najbliższego miesiąca po dniu jej zwolnienia..

113.

Nr. P. U. I. 23/12 z dnia 23 czerwca 1932 r. w sprawie zwrotu opłat za wizy paszportowe przy podróżach służbowych pracowników P. K. P.

Konieczne i udowodnione wydatki za wizy paszportowe przy podróżach służbowych zagranicę pracowników P. K. P. należy zwracać pracownikom na podstawie oddzielnych rachunków, z zarachowaniem wydatku na § 1a poz. 2 oddzielnych rozdziałów.

SPRAWY FINANSOWE.

114.

Nr. F. D. III. 20/21 z dnia 9 czerwca 1932 r. w sprawie zmian i uzupełnień, „Przepisów tymczasowych o przejazdach i przewozach wojskowych.”

W uzupełnieniu i częściowej zmianie „Przepisów tymczasowych o przejazdach i przewozach wojskowych”, ogłoszonych w Dz. Urz. M. K. Nr. 11 z dnia 10.VI. 1931 r. Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości i stosowania:

Z dniem 1 lipca 1932 r. wszystkie przejazdy i przewozy wojskowe będą zasadniczo opłacane w kasach kolejowych gotówką.

Od tej zasady istnieć będą tylko następujące wyjątki:

1) przejazdy na podstawie kart powołania osób, wymienionych w dziale B. III cytowanych wyżej przepisów, oraz

2) przejazdy na podstawie dokumentu urlopowego w połączeniu ze **zleceniem** do kasy osobowej stale urlopowanych z **miejsca pobytu** do wyznaczonej w dokumencie urlopowym formacji wojskowej, — będą nadal kredytowane na rachunek Ministerstwa Spraw Wojskowych z obliczeniem należności podług taryfy wojskowej;

3) przejazdy wojskowych oddziałów astysten-cyjnych i oddziałów odkomenderowanych w nagłych wypadkach na żądanie władz administracyjnych będą kredytowane na rachunek tych władz z obliczeniem należności podług taryfy normalnej;

4) przejazdy osób i oddziałów wojskowych dokonywane na żądanie władz kolejowych dla ochrony linii kolejowych lub dla celów eksploatacji kolei — będą dokonywane bezpłatnie.

Wszystkie pozostałe przejazdy i przewozy, a w tej liczbie również wszelkie transporty, muszą być bezzwłocznie opłacane gotówką.

Co do sposobów odprawy osób wojskowych obowiązują zasady dotychczasowe z pewnymi odchyleniami, wywołanymi zmienionym częściowo tekstem poszczególnych wojskowych dokumentów transportowych, oraz następującymi zmianami:

1) dokument urlopowy **bez zlecenia** do kasy osobowej uprawnia do nabycia w kasie biletu wojskowego na **jednorazowy** przejazd z formacji do miejsca pobytu urlopowanego za **opłatą w gotówce**;

2) wezwanie, okazane przez osobę wojskową stanu urlopowanych, do P. K. U. lub do sądów wojskowych uprawnia również do nabycia biletu wojskowego za **opłatą w gotówce**; kasjer, wydając bilet, stempluje wezwanie, które wraz z posiadanym dokumentem legitymacyjnym musi być okazywane podczas przejazdu na żądanie kolejowych organów kontrolnych, w drodze powrotnej wymienione osoby nabywają bilet wojskowy na podstawie zaświadczenia sądu, stwierdzającego powrót wskazanego do miejsca zamieszkania, z którymi to zaświadczeniami postępuje się analogicznie;

3) legitymacja rezerwistów (książeczka stanu służby oficerskiej, książeczka wojskowa, tymczasowe zaświadczenie) nie daje prawa nabywania w kasach biletów wojskowych. Odprawa tej kategorii może odbywać się tylko w sposób następujący:

Formacja wojskowa sporządza zestawienie tej treści:

Zestawienie zakupionych biletów wojskowych dla

1.	od	do
	imię, nazwisko, stopień				
	należność	zł.	gr.
2.	i. t. d.			
	imię, nazwisko, stopień				

Z zestawieniem tem, sporządzonem w 2 egzemplarzach, i z dotyczącymi dokumentami legitymacyjnymi (legitymacje rezerwistów, legitymacje zowodowych osób wojskowych w stanie spoczynku, zaświadczenia tymczasowe, dokumenty urlopowe) zgłasza się do kasy biletowej podoficer.

Kasjer odnotowuje należność za każdy bilet we właściwej rubryce, przyczem ustala ogólną kwotę należności, podpisuje się na zestawieniu i odstempluje je, poczem stempluje również okazane dokumenty urlopowe z wyjątkiem legitymacyj, których nie należy ostemplowywać. Wysłany podoficer wpłaca ustaloną przez kasjera kwotę, poczem otrzymuje bilety (pojedyncze lub zbiorowe) i dokumenty wraz z jednym egzemplarzem zestawienia. Drugi egzemplarz zestawienia pozostaje w kasie i w następstwie jest odsyłany do Wydziału Kontroli Dochodów wraz ze sprawozdaniem.

Wobec tego, że wyprawione w ten sposób osoby wojskowe posiadają (z wyjątkiem legitymujących się dokumentem urlopowym) tylko legitymacje osobiste, organa kontrolne powinny zwracać na te przejazdy szczególną uwagę i notować dane, umożliwiające sprawdzenie podróży przez porównanie z zestawieniem, zatrzymanem przez kasę. W każdym wypadku niedokładności należy wdrażać dochodzenie.

Pozatem Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę, że zlecenia do kasy biletowej zostały zachowane w jednym tylko wypadku przejazdu stale urlopowanych z miejsca pobytu do formacji wojskowej, i że pozatem nie powinny być pod żadnym pozorem honorowane.

Równocześnie wyjaśnia się, że szeregowi nadterminowi mają charakter zawodowych osób wojskowych w służbie czynnej i są zaopatrzeni w odpowiednie legitymacje, korzystają zatem z uprawnień taryfy wojskowej narówni z temi osobami, ale też ponoszą jednakową z nimi odpowiedzialność za bezprawne przejazdy lub uszkodzenie taboru.

Jednolity tekst postanowień, regulujących całość kształt przejazdów i przewozów wojskowych, będzie ogłoszony w najbliższych zmianach i uzupełnieniach Przepisów Nr. Nr. H. 1, H. 2 i F. 8.

115.

Nr. F. K. I. 3/9 z dnia 18 czerwca 1932 r. w sprawie zmiany schematu księgowania.

W związku z wydaniem nowych przepisów dla kas stacyjnych i kas dyrekcyjnych wprowadza się w Schemacie księgowania Polskich Kolei Państwowych w rachunku Nr. 9, „Rozrachunki międzykresowe” dwa nowe konta, a mianowicie: Nr. 18 „Od-

wózki w drodze" z objaśnieniem w rubryce ostatniej: „Odwózki kas stacyjnych do kas dyrekcyjnych i odwózki kas dyrekcyjnych do Ministerstwa Komunikacji, zarachowane przez kasy wysyłające w jednym miesiącu a przez kasy otrzymujące dopiero w miesiącu następnym" i Nr. 19 „Dotacje w drodze" z objaśnieniem w rubryce ostatniej „Dotacje udzielane kasom stacyjnym przez kasy dyrekcyjne i dotacje Ministerstwa Komunikacji udzielane kasom dyrekcyjnym zarachowane przez kasy wysyłające w jednym miesiącu a przez kasy otrzymujące dopiero w miesiącu następnym."

Ogólne sumy zaksięgowane w każdym miesiącu na kontach 18 i 19 należy zleceniem księgowym za miesiąc poprzedni przenosić na właściwe konta rachunku 2 „Dotacje i odwózki" wyrównując jednocześnie konta 18 i 19 księgowaniem odwrotnym.

116.

Nr. F. R. II. 16/21 z dnia 21 czerwca 1932 r. w sprawie opłat stemplowych od umów najmu.

Na skutek wątpliwości, nasuwających się przy interpretacji postanowień art. 88 ustawy o opłatach stemplowych w brzmieniu ustalonym od dnia 18/V. 1932, Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413, Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że celem uniknięcia kilkakrotnego opłacania opłat stemplowych przez pracowników kolejowych przy umowach najmu lokali na czas nieograniczony, Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 30 maja 1932 r. Nr. D. V. 55696/32 wyraziło zgodę:

1) aby funkcjonariusze kolejowi, którzy na mocy umów najmu zajmują mieszkanie w budynkach bądź należących do Polskich Kolei Państwowych, bądź przez nie administrowanych bądź użytkowanych drogą najmu, płacili opłatę w wysokości 1% (z dodatkiem 10% -wym) ratami jednocześnie z płaceniem komornego, przyczem za podstawę wymiaru każdej raty ma służyć jedynie kwota płaconego jednocześnie komornego;

2) aby płacenie rat opłaty stemplowej ustawało z chwilą rozwiązania kontraktu najmu.

Jeżeli więc stosunek najmu zostaje rozwiązany przed upływem okresu 5 letniego przewidzianego w art. 10 punkcie „e" ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z r. 1932) np. po 1½ roku — reszta opłaty (w powyższym przypadku za 3½ lat) ulega umorzeniu.

Dyrekcje i urzędy kolejowe w tem zainteresowane wydadzą odpowiednie pouczenia dla służby wykonawczej z poleceniem bezzwłocznego ich stosowania.

117.

Nr. F. D. VI. 61/14 z dnia 24 czerwca 1932 r. w sprawie zmian i uzupełnień przepisów Nr. F. 15 (o międzynarodowej komunikacji towarowej łamanej).

W przepisach Nr. F. 15, na stronie 90, należy w wykazie przejść granicznych między Polską

a Niemcami wykreślić przejście graniczne „Lasocice trs—Fraustadt trs" i w tem miejscu zamieścić „Leszno trs (Lasocice) — Fraustadt trs", polskie zaś przejście graniczne „Pawłów Wkp. (Sośnie) trs sprostować na: „Sośnie trs (Pawłów)".

Na stronie 131 należy Załącznik I B „Spis stacji Czeskosłowackich Kolei Państwowych (C S D)" uzupełnić następującymi stacjami:

Reditelství
Dyrekcja

Banská Bystrica	Brt
Berehovo	K
Boržava-Mužiovo	K
Bratislava Dynamitka	Brt
Bratislava filiálka	Brt
Bratislava hlavné nádražie	Btr
Bratislava Nové Mesto	Brt
Bratislava prístav	Brt
Břeclav státní hranice	B
Čejle — Kostelec	PrJih
Čadca	K
Čaňa	K
Černý Ardoz státní hranice	K
České Velenice státní hranice	P
Cierné pri Čadci	K
Čičádovo	K
Čop	K
Čop štátna hranica	K
Dewínska Nová Ves štátna hranica	Brt
Doubrava	O
Fil'akovo	Brt
Fryštát	O
Fulnek	O
Galanta	Brt
Helemba štátna hranica	Brt
Hodžovo	Brt.
Horní Dvořiště státní hranice	P
Hrušovany u Brna	B
Humenné	K
Karvinná hlavní nádraží	O
Kehrec štátna hranica	O
Kežmarok	K
Komarno	Brt
Komarno štátna hranica	Brt
Kostolany nad Hornádom	K
Kostrina	K
Košice	K
Kráľovo nad Tisou	K
Krásno nad Kysucou	K
Kysucké Nové Mesto	K
Ladce	Brt
Legina — Michal'any	K
Levoča	K
Libštát	HK
Lietavska Lúčka	K
Linhartovce štátna hranica	Brt
Lipiany	K
Liptovský Sv. Mikuláš	K
Liskovec u Frýdku	O
Lučenec	Brt
Makov	K
Malá Morávka — Karlov	O
Markušovce	K
Matejovce	K

Reditelstvi
Dyrekcia

SPRAWY HANDLOWE.

118.

Nr. Hou-702 z dnia 7 czerwca 1932 r. w sprawie przejazdów ulgowych (50% zniżki) członków rodzin zawodowych osób wojskowych w służbie czynnej.

Wobec stwierdzenia faktów przejazdu członków rodzin zawodowych osób wojskowych w służbie czynnej za biletami ulgowymi (50% zniżki), uzyskanymi na podstawie legitymacyj osobistych, nie odpowiadających ustaleniom wzorowi, ogłoszonemu w Dodatku do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z 1931 r. Nr. 17, poz. 44, co powoduje scysję podróży z personelem rewizyjnym i wywołuje niepotrzebną korespondencję, Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom przypomnieć personelowi Kasowemu rozporządzenia M. K. Nr. HO. II. 36/3 z dnia 27 października 1931 roku w sprawie wprowadzenia od dnia 1 stycznia 1932 r. nowych legitymacyj osobistych dla członków rodzin zawodowych osób wojskowych w służbie czynnej.

Personel kasowy, winny nieprzestrzegania postanowień, zawartych w wyżej wspomnianem rozporządzeniu M. K. należy pociągać do odpowiedzialności.

SPRAWY RUCHOWE.

119.

Nr. R. P. II. 22/26 z dnia 15 czerwca 1932 r. w sprawie warunków przewozu i wynajmu wagonów służbowych dla Francusko - Polskiego Towarzystwa Kolejowego.

Ministerstwo Komunikacji poleca wagon As. Nr. 112 wynajęty przez Francusko - Polskie Towarzystwo Kolejowe za opłatą 17 zł. 50 gr. dziennie, jak też inne wagony służbowe, wypożyczone w danym razie temu Towarzystwu na krótki okres czasu, tak na liniach P. K. P., jak też na liniach eksploatowanych wspólnie przez P. K. P. i Towarzystwo Francusko - Polskie, przewozić za okazaniem biletów klasy I, ważnych na dany pociąg (normalnych, ulgowych, lub bezpłatnych), w liczbie, odpowiadającej ilości osób, korzystających z wagonu.

Równocześnie Ministerstwo Komunikacji za wiadomiamia, że pismem z dnia 31 maja 1932 r. Nr. 918/32 Francusko - Polskie Towarzystwo Kolejowe zobowiązało się wagony służbowe P. K. P. z przedstawicielami Ministrestwa Komunikacji lub Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych przewozić na swoich liniach, jak też na liniach wspólnie eksploatowanych na tej samej zasadzie.

W razie wypożyczenia Towarzystwu Francusko - Polskiemu wagonu służbowego na krótki okres czasu należy pobierać opłatę w wysokości połowy czynszu dzierżawnego, ustanowionego za wynajem wagonów osobowych, t. j. po 17 zł. 50 gr. dziennie za wagon 2 lub 3 osiowy, oraz po 30 zł. dziennie za wagon 4 lub więcej osiowy. Ponadto Towarzystwo

Medzilaborce	K
Michalovce	K
Mladějov na Moravě	O
Mukačevo	K
Násvi — Jablunkov	O
Nové Mesto nad Váhom	Brt
Olomouc město	O
Orlov — Plaveč n. P.	K
Ostromež	HK
Parkan	Brt
Perečín	K
Petržalka	Brt.
Petržalka štátna hranica	Brt
Piešťany	Brt
Poprad Veľká	K
Prešov	K
Prostřední Suchá	O
Rozbělesy překladiště	PrSever
Roztoky — Krivoklát.	P
Ružomberok	K
Ružomberok celulózka	K
Rybár Pole	K
Sandhýbl — Supikovice	O
Sedlec — Kutná Hora	PrJih
Senec	Brt
Skalité	K
Skochovice — Brumovice	O
Slovenské Nové Mesto	K
Slovenské Nové Mesto štátna hranica	K
Spišská Belá hornie nádražie	K
Spišská Nová Ves	K
Strážske	K
Sučany	K
Sucha Hora	K
Svalava	K
Svatoňovice — Upice	HK
Šal'a	Brt
Šiatoroš štátna hranica	Brt
Šumperk	O
Tatranská Lomnica štátne nádražie	K
Terešva státni hranica	K
Trenčín	Brt
Trnava	Brt
Trnovec nad Váhom	Brt
Trinec	O
Turna nad Bodvou	K
Turzovka	K
Tvrdošín	HK
Užhorod	K
Velké Hamry	HK
Velké Opatovice	O
Velký Šariš	K
Vratimov	O
Vrútky	K
Zbehy	Brt
Zlín	O.Z.V.
Zohor	Brt.
Zilina	K

Francusko - Polskie ma pokrywać koszty ogrzewania wypożyczonego wagonu, diet konwojowego, oraz opłacać za użycie pościeli po 3 zł. od kompletu.

SPRAWY ZASOBOWE.

120.

Nr. MZ. I. 2/1 z dnia 9 maja 1932 r. w sprawie przyjmowania węgla służbowego w składnicach kolejowych.

W celu uporządkowania sprawy przyjmowania węgla służbowego w kolejowych składnicach opałów oraz ujednolinita sposobu postępowania w razie braków, powstających przy przewozie węgla do składnic, lub różnic w jego gatunku — Ministerstwo Komunikacji zarządza co następuje:

1. Po nadejściu wagonów z węglem na stację odbiorczą należy przede wszystkim sprawdzić, czy powłoka od skroplenia węgla wapnem nie wskazuje, że zawartość wagonów jest naruszona. Jeżeli są ślady nadebrania węgla, lub jeżeli węgiel był w drodze przeładowywany, to należy żądać zważenia wagonów i sporządzenia protokołów.

Kiedy niema okoliczności, nastroczających podejrzenia co do całości przesyłek, należy również żądać ważenia w miarę możliwości wszystkich wagonów, a gdyby to było połączone z trudnościami, to co najmniej 5% nadeszłych wagonów.

W razie stwierdzenia braku, należy żądać sporządzenia protokołu. Nr. protokołu i wysokość braku należy zapisywać w książce kontroli stosów (figur, sztabli) i w dzienniku przybycia wagonów z węglem, w uwagach przy pozycji danego wagonu.

Węgiel zapisuje się zawsze na przychód ilością, podaną w dowodach przewozowych. Dowody stwierdzonych braków składnica przechowuje w celu okazania ich przedstawicielowi Dyrekcji przy sprawdzaniu składnicy.

2. Jeżeli przy rewizji składnicy stwierdzony będzie brak węgla, to część braku, na którą przedstawiono protokoły, sporządzone o brakach w wagonach, wyładowanych do tego stosu, w którym brak stwierdzono przy rewizji, należy uważać za usprawiedliwioną.

3. Jeżeli przy wyładowywaniu węgla okaże się, że wagon nie był należycie oczyszczony na kopalni przed naładowaniem, to składnica powinna niezwłocznie sporządzić o tem protokół z udziałem przedstawiciela stacji i przesłać go do Wydziału Zasobów, który sporządza wtedy spisanie ilości i wartości brakującego węgla, z właściwego rachunku zasobowego, powiadamiając o tem Biuro Węglowe, (lub Dyrekcję Krakowską — jeżeli sprawa dotyczy węgla krakowskiego) w celu potrącenia wartości zabrakowanego węgla z rachunku dostawcy na rzecz Dyrekcji, w której zanieczyszczenie wagonu stwierdzono.

4. Każda partja węgla, po przekazaniu jej do składnicy powinna być przed wyładowaniem obejrzana przez Zarządzającego składnicą i miejscowego przedstawiciela służby Mechanicznej w celu sprawdzenia, czy węgiel odpowiada żądaniom co do sortymentu i czy nie ma innych wad, dających powód do reklamacji. W razie ujawnienia takich wad, Zarządzający składnicą i przedstawiciel służby Mechanicznej sporządzają o tem protokół. Węgiel zakwestjonowany składnica wyładowuje oddzielnie i o wykryciu wad powiadamia telegraficznie Wydział Zasobów Dyrekcji, która deleguje niezwłocznie swego przedstawiciela dla powtórnego sprawdzenia. Wyniki powtórnego sprawdzenia wciąga się do pierwotnego protokołu.

W razie potwierdzenia, że węgiel rzeczywiście jest nieodpowiedni, Dyrekcja zawiadamia telegraficznie o szczegółach Biuro Węglowe (co do węgla Krakowskiego — Dyrekcję Krakowską) dla powiadomienia dostawcy o zakwestjonowaniu węgla i o zachowaniu go dla obejrzenia w ciągu 14-tu dni.

Zapłata za węgiel zakwestjonowany, powinna być wstrzymana.

W ciągu wspomnianych 14 dni węgiel zakwestjonowany powinien być przechowywany osobno. Po 14 dniach magazyn może wydawać węgiel, jeżeli mimo wad nadaje się on do użycia. Jeżeli Dyrekcja dojdzie z dostawcą do porozumienia co do rozrachunku za węgiel zakwestjonowany, to zawiadamia o tem Biuro Węglowe (lub Dyrekcję Krakowską, jeżeli sprawa dotyczy węgla Krakowskiego) dla opłacenia go po wspólnie określonej cenie, w razie zaś niedojścia do porozumienia, przekazuje sprawę Ministerstwu.

SPRAWY LOTNICTWA CYWILNEGO.

121.

Nr. L. I. 86/32 z dnia 4 czerwca 1932 r. o wydaniu Instrukcji Meteorologicznej.

Zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1929 r. o lotniczej służbie łączności i meteorologicznej (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 459) została wydana przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Rolnictwa „Instrukcja dla sieci lotniczo - meteorologicznej — Klucze meteorologiczne”.

Posterunki kolejowe lotniczo - meteorologiczne Instrukcja obowiązuje z dniem 1 czerwca 1932 r.

Instrukcja nie dotyczy sieci posterunków kolejowych ostrzeżeniowych, które podają ostrzeżenia słownie.

**ZARZĄDZENIE CENTRALNEGO BIURA
OBRACHUNKÓW WAGONOWYCH.**

122.

**Nr. C. B. O. W. O III.43/3 z dnia 24 czerwca 1932 r.
w sprawie księgowania kwot rozchodowych, docho-
dowych na konto Centralnego Biura Obrachunków
Wagonowych.**

Pomimo ogłoszonego w Dz. Urz. M. K. Nr. 5,
poz. 44 z dnia 21 marca 1931 r. zarządzenia o utwo-
rzeniu CBOW jako samoistnego urzędu przedsiębior-

stwa P. K. P., Dyrekcje i inne samoistne urzędy P. K. P. przesyłają korespondencję dotyczącą rozrachunków przeprowadzanych za pośrednictwem CBOW do DOKP w Warszawie zamiast do CBOW, co powoduje trudności księgowania i wykonywania budżetu Centralnego Biura.

Wobec powyższego M. K. zarządza, by wszelkie akta rachunków tak dochodowe jak rozchodowe (pisma, faktury, zlecenia wszelkiego rodzaju, przekazy i t. d.) dotyczące CBOW adresowane i kierowane były wprost do CBOW, a nie do DOKP w Warszawie. Powyższe dotyczy również wszelkich zestawień i wykazów rachunkowych wynikających z rozrachunków z zagranicą.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 60472. 15.VII.32. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, Nowy Świat Nr. 14, biuro Nr. 70 A, telefon wewn. M. K. Nr. 48.) Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego (Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych) Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Prenumerata wynosi rocznie 8 zł., kwartalnie 2 zł. Cena poszczególnego numeru 50 gr. — Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M-K, lub w składnicach wszystkich Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

DODATEK

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

3 grudnia

Nr. 14.

Rok 1932.

T R E Ś Ć:

Okólnik Komisji Językowej Ministerstwa Komunikacji.

SPIS TERMINOLOGICZNY Nr. 4

TERMINÓW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO URZĄDZEŃ NASTAWCZYCH I BLOKOWYCH.

(Zatwierdzony przez Ministra Komunikacji dnia 8 listopada 1932 r.).

I. Pędnia.

Terminy niemieckie

Równoznaczniki polskie

Anschlusskasten
Aussenspannwerk
Doppeldrahtleitung
Doppeldrahtzug
Drahtbund
Drahtstossverbindung
Drahtreissversuch
Drahtseil
Drahtseilhalter
Drahtzugleitung = Drahtleitung (Sp. Nr. 1)
Endöse, Drahtöse
Fallhöhe der Spannwerkgewichte
Flucht der Leitung
Hauptsignalleitung
Hub (der Drahtleitung)
Hubverlust
Kanal
Kanalsohle
Kanaldeckel
Kabelleitung
Klemmbacke
Klemmstange
Klemmwirkung
Klemmvorrichtung
Leitungen mit Zubehör
Leitungsaufseher
Leitungspfahl = Rollenständer
Lötpuppe
Lötstelle
Nachlassdraht

Skrzynka (ochronna) odgałęźna
Przyrząd naprężny zewnętrzny
Pędnia drutowa podwójna
Przewiązanie drutem
Złącze pędni drutowej
Próba rozerwania pędni drutowej
Linka drutowa
Zabezpiecznik krążka przewodniczego
Pędnia drutowa
Uszko pędni drutowej
Wysokość opadania ciężarów naprężnych
Kierunek pędni
Pędnia semaforowa
Przesuw pędni
Przesuw tracony pędni
Kanał
Spód kanału
Pokrywa kanału
Przewód kablowy
Szczeka zaciskowa (przyrządu naprężnego)
Pręt zaciskowy
Działanie zacisku
Zacisk przyrządu naprężnego
Pędnia z przynależnościami
Nadzorca pędni
Stojak pędni giętkiej
Złącze lutowane pędni drutowej
Miejsce zlutowania
Tok pędni zwalniany

Reisskloben
 Reissweg
 Riegelleitung
 Rolle (Leitungsrolle)
 Schutzkasten
 Seilrolle
 Signaldrahtzug
 Spannungswicht
 Spannwerkgerüst
 Sperrlage
 Sperrvorrichtung (bei Spannwerken)
 Stelleitung
 Weichenstelleitung
 Zahnstange
 Zwischenriegel

Spona pędni drutowej
 Odskok pędni rozerwanej
 Pędnia ryglowa
 Krążek przewodniczy
 Skrzynka ochronna
 Krążek do linki drucianej
 Pędnia sygnałowa giętka
 Ciężar naprężny
 Koziołek przyrządu naprężnego
 Położenie zamknięte
 Zacisk przyrządu naprężnego
 Pędnia nastawcza
 Pędnia zwrotnicowa
 Zębica przyrządu naprężnego
 Rygiel pośredni

II. Napęd i nastawianie zwrotnic.

Abliegende Weichenzunge
 Anliegende Weichenzunge
 Antrieb (czynność)
 Antrieb (przedmiot)
 Auffahren (Aufschneiden der Weiche Sp. Nr. 1)
 Auffahrbar (Aufschneidbar)
 Auffahrbarkeit (Aufschneidbarkeit)
 Drahtbruchsperre
 Einzelsicherungen
 Ferngestellte Weiche
 Hakenschlossvorrichtung = Hakenschloss (Sp. Nr. 1)
 Handverschluss der Weiche
 Handweiche
 Hebelgewicht

Iglica odsunięta
 Iglica dosunięta
 Napęd
 Przyrząd napędny
 Prucie, rozprucie zwrotnicy
 Rozpruwalny
 Rozpruwalność
 Zastawka na wypadek rozerwania pędni drutowej
 Zabezpieczenie pojedynczych zwrotnic
 Zwrotnica nastawiana z odległości
 Zamek zwrotnicowy nastawczy hakowaty
 Zamykanie zwrotnicy ręczne
 Zwrotnica nastawiana ręcznie
 Przeciwwaga zwrotnika (zwrotnicy nastawianej ręcznie)
 Spona iglicowa śrubowa
 Zwrotnica ochronna
 Tabliczka ostrzegawcza (o niedziałaniu zwrotnicy)
 Kozioł zwrotnika
 Przesuwanie zwrotnicy
 Łącznik, pręt łączący
 Spona zamka hakowatego
 Suwak rejestru zależności
 Opórka zamka hakowatego
 Pręt napędny zwrotnicowy
 Ciężko nastawcze zwrotnicy
 Zwrotnik
 Spona zwrotnicowa
 Przesuw iglic zwrotnicowych
 Spona iglicowa
 Ściąg iglic

Schraubenzwinge
 Schutzweiche
 Sperrschild
 Stellbock der Weiche
 Umstellung der Weiche
 Verbindungsstange
 Verschlusshaken
 Verschlusschieber
 Verschlussstück (beim Spitzenverschluss)
 Weichenantriebstange
 Weichenstellstange
 Weichenstellvorrichtung
 Weichenzwinde
 Zungenauflschlag
 Zungensperre = Zungenzwinge
 Zungenverbindungsstange

III. Rygle zwrotnicowe.

Doppelriegel
 Endriegel
 Riegel (Weichenriegel)
 Riegelgestänge
 Riegelkopf
 Riegelschieber

Rygiel podwójny
 Rygiel końcowy
 Rygiel zwrotnicowy
 Ciężko rygla
 Wyskok kontrolny (zasuwki rygla)
 Zasuwna rygla (część składowa rygla)

IV. Semafor.

Antriebhebel (Signalstellstange)	Pręt napędny sygnału
Aufschlagstütze	Opórka ramienia semaforu
Aufstecktasche	Pochwa do latarni
Aufzugsvorrichtung	Wciąg latarniowy
Blendenaufzug	Wciąg przesłony latarni
Buffervorrichtung	Zderzak tarczy ostrzegawczej
Dochtgetriebe	Pokrętł knota
Eingriff der Kuppelung	Przyczepienie cięgła
Flügelkontakt	Kontakt ramienia semaforu
Flügelsperre=elektrische Flügelkupplung (Sp. Nr. 1)	Sprzęgło elektryczne ramienia semaforu
Hilfssignalmast	Słup sygnałowy zapasowy
Hubkurbel	Korba do podnoszenia latarni
Kuppelgestänge	Cięgła semaforu
Laternenaufzug	Wciąg latarniowy
Laternenblende	Przesłona latarni sygnałowej
Laternenschlitten	Sanki do latarni
Laufrolle	Wodzik ramion semaforu
Mitnehmergabel	Widełko zabieraka
Schlittenkegel	Trzymak do latarni
Schlussignal	Sygnał końcowy (pociągu)
Signalantrieb	Przyrząd napędny sygnałowy
Signalbild	Obraz sygnału
Signalblende	Przesłona sygnałowa
Signalflügel = Signalarm (Sp. Nr. 1)	Ramię semaforu
Signalflügelkontakt	Kontakt ramienia semaforu
Signalflügelsperre=elektrische Flügelkupplung, (Sp. Nr. 1)	Sprzęgło elektryczne ramienia semaforu
Signalflügelstromschliesser	Kontakt ramienia semaforu
Signalgebung	Danie sygnału
Signalmittel	Przyrządy sygnałowe
Signalrücklicht	Światło sygnałowe tylne
Sperrkegel	Zapadka kołowrotu latarniowego
Stellrillenrolle, Kulissenscheibe, Stellscheibe	Krażek napędny (ramion semaforu)
Vorsignalscheibe	Tarcza ostrzegawcza
Zugschlussignal	Sygnał końcowy pociągu
Zugschlussstelle	Miejsce zatrzymania pociągu albo miejsce przejścia końca pociągu

V. Zapory torowe i wykolejnice.

Auffangschwelle	Podkład do podtrzymania koła
Entgleisungsschuh	Wykolejnica
Entgleisungsweiche	Zwrotnica wykolejająca
Gleisperre	Zapora torowa
Handgleisssperre	Zapora torowa nastawiana ręcznie
Sperrbaum	Zapora torowa kładowa
Sperrklotz	Zapora torowa klockowa

VI. Pedaly szynowe.

Auflaufkopf	Przycisk pedału na czas
Aufschneidevorrichtung bei Hubschienen	Urządzenie uchylne przy pedałach szynowych
Hubschiene mit Aufschneidevorrichtung	Pedał szynowy uchylny
Hubschiene ohne Aufschneidevorrichtung	Pedał szynowy nieuchylny
Isolierte Schienenstrecke	Odcinek izolowany
Schienenstromschliesser	Kontakt szynowy
Schlaghebel	Drażek zaworny (przycisku szynowego)
Sperrschienenprüfer	Prawidło pedatów szynowych
Tragschwinge (der Sperrschiene)	Wodzik pedału szynowego

VII. Nastawnica.

Abhängigkeitsschlüssel
Ausscheervorrichtung
Einklinken (der Handfalle des Hebels)
Einklinkvorrichtung
Endstellwerk
Ersatzsschloss
Ersatzschlüssel
Fahrstrassenhebelschild
Fahrstrassenschubstange
Feindliche Fahrstrassen
Folgeabhängigkeit
Freigabe
Gleisperrsignalhebel
Haltscheibenhebel
Handfallenstange
Hebelwerkschlüssel
Hilfsbleisiegelzange
Hilfsstellwerk
Hilfsschlüssel für ausgescheerte Hebel
Kraftstellwerk
Kuppelhebel
Kurbel (zamiast dźwigni)
Kurbelwerk
Mittelstellwerk
Rast des Stellbocks
Riegelwerk
Schlüsselbrett
Schmierloch
Seilscheibe (Drahtseilrolle)
Signalschubstange
Signalstellwerk
Spannwerksraum
Stellvorrichtung
Stellwerksdienst
Stellwerksraum
Stellwerksteil
Störungsmelder (Störungszeichen)
Verschlussstück (im Verschlusskasten) (Sp. Nr. 1)
Verschlussvorrichtung
Verschlussregister
Weichenstellerbude
Weichenstellwerk
Weichenstrasse
Zahnkranz
Zahnstange
Zurücklegen des Hebels
Zustimmungsstellwerk

Klucz zależności
Sprzęgło dźwigni nastawczej
Zaskoczenie zapadki dźwigni
Urządzenie zapadkowe
Nastawnia końcowa
Zamek zapasowy
Klucz zapasowy
Tabliczka drążka przebiegowego
Suwak przebiegowy
Drogi przebiegu sprzeczne
Uzależnienie kolejności
Zwolnienie
Dźwignia sygnału zaporowego
Dźwignia tarczy zatrzymania
Pręt zapadkowy (dźwigni nastawczej)
Klucz od kłódki nastawnicy (czerwonej kłódki)
Cęgi do plomb zapasowe
Nastawnica zapasowa
Drażek włączający zapasowy
Nastawnica silnikowa
Drażek sprzęgowy (dźwigni nastawczej)
Korba nastawcza
Nastawnica korbowa
Nastawnica pośrednia
Wycięcie zapadkowe w koźle nastawczym
Nastawnica ryglowa
Tablica kluczowa
Otwór do smarowania
Krążek linowy
Sygnałowy suwak zależności
Nastawnica sygnałowa
Pomieszczenie na przyrządy naprężne
Urządzenie nastawcze
Służba nastawcza
Pomieszczenie nastawnicy
Część nastawnicy
Wskaźnik uszkodzenia
Łapka zależności
Rejestr (skrzyni) zależności
Budka nastawnicza
Nastawnica zwrotnicowa
Droga zwrotnicza
Wieniec zębaty
Zębica
Przełożenie dźwigni nastawczej do położenia za-
sadniczego
Nastawnia dająca zgodę

VIII. Bloki.

Abfangvorrichtung der Riegelstange
Abhängigkeitschieber, Blockschieber
Abnehmer
Abstützklinke der Abfangvorrichtung
Anker
Ankeranschlag
Ankeranschlagfläche
Ankeranschlagstelle
Ankerhemmung

Podparcie pręta ryglowego
Suwak zależności blokowej
Odbiornik
Języcek podpierający pręt ryglowy
Kotwica
Opórka kotwicy
Powierzchnia oparcia kotwicy
Miejsce oparcia kotwicy
Wychwył kotwicy

Auflösevorrichtung

Blockleitung
 Blockschlüssel
 Blockstelle
 Blockslösung
 Blocktastensperre
 Mechanische Druckknopfsperre
 Blocksperre
 Fahrweg = Fahrstrasse
 Gehäuse des Magnesschalters
 Hebelsperre
 Signalsperre
 Halbe Hebelsperre
 Induktor
 Klemmschraube
 Kontakthebel, Stromschlusshebel
 Magnetschalter
 Rechenzahn
 Röllchen am Stromschlusshebel
 Rückmelder
 Spitzenschraube
 Stromabnahmestelle
 Stromabnehmerstück
 Stromkreis
 Stromschlussstelle
 Stromübergangsstelle
 Verschlussstift der Riegelstange
 Walzensperre
 Wecker
 Zeiger der Hemmung
 Zurückblocken = Rückbloken (Sp. Nr. 1)

Urządzenie zwalniające (zastawki elektrycznej bloku)
 Przewód blokowy
 Klucz od kłódki blokowej (czarnej)
 Posterunek blokowy
 Zwolnienie bloku
 Zawórka przyciskowa
 Zawórka blokowa
 Droga przebiegu
 Oprawa wyłącznika elektromagnetycznego
 Zawórka sygnałowa
 Zawórka sygnałowa połowiczna
 Induktor
 Śruba zaciskowa
 Ramionko przełącznika
 Wyłącznik elektromagnetyczny
 Ząb zębalki bloku
 Krążek izolowany przy ramionku przełącznika
 Powtarzacz sygnału
 Śruba ostra
 Miejsce odbioru prądu
 Szczotka odbiorcza (przy induktorze)
 Obwód prądu
 Miejsce przyłączenia prądu
 Miejsce przejścia prądu
 Czopek zależności pręta ryglowego
 Hamulec walcowy
 Dzwonek blokowy
 Wskazówka wychwytu
 Blokowanie wtył

Terminy polskie niewłaściwe

Centralizacja zwrotnic i sygnałów
 Drażek wahadłowy (zegara)
 Szybkość ruchu zegara
 Regulacja zegarów
 Zegary wtórne

Terminy polskie właściwe

Nastawianie ześrodkowane zwrotnic i sygnałów
 Pręt wahadłowy (zegara)
 Chód zegara
 Regulowanie zegarów
 Zegary zależne

Sprostowanie do spisu terminologicznego Nr. 1.

Na str. 2 wiersz 4 zamiast:	Zungenkloben	Spona iglicowa
	Zungenzwinge	
powinno być:	Zungenkloben	Łapka iglicowa
	Zungenzwinge	Spona iglicowa
Na str. 3 wiersz 7 zamiast:	Rückgabeunterbrecher	Przerywacz bloku bez klawisza
powinno być:	Rückgabesperre	Przerywacz bez klawisza
	Rückgabeunterbrecher	Przerywacz z klawiszem

Warszawa, dnia 31 października 1932 r.

Przewodniczący Komisji Językowej
Inż. dr. A. Wasiutyński

